

BĂIEȚII DE PE STRADA „PAL” JOCUL CU BILE EINSTAND

S3 T2
L2

Aceasta este partea a doua a poveștii.
Citește-o, apoi... recrează-o!

Einstand

*la-ți notițe cu privire la informațiile
importante din text!*

*Notițele pot fi sub formă de hartă mintală,
tabel, desen, etc.*

„Ieri în muzeu, ne-au amenințat din nou cu EINSTAND!”

„Cine a făcut asta?”

„Acei băieți Pásztor.”

„Cum s-a întâmplat asta?”

„Einstand, vrei să spui?”

„Da. Când și unde?”

„Ieri după-amiază în muzeu.”

Prin „muzeu” se înțelegea gazonul din jurul instituției publice.

„Ei bine, să presupunem că ne spuneți întreaga poveste, exact cum s-a întâmplat totul. Trebuie să cunoaștem adevărul, dacă vrem să facem ceva în acest sens ”.

Nemecsek a devenit entuziasmat la gândul de a fi personajul central într-un incident de mare importanță. O astfel de distincție a fost rareori soarta lui. Pentru majoritatea oamenilor, micul Nemecsek era ca o adiere, nimeni nu prea îi acorda atenție. Era un tânăr ne semnificativ, slab și cu genunchi slabi.

Probabil că tocmai această inferioritate l-a făcut o victimă ideală. Acum a început să-și spună povestea, iar restul băieților și-au pus capul laolaltă.

„A fost așa”, a spus el. „După prânz am ieșit la muzeu. Mă refer la Weisz, Richter, Kolnay, Barabás și la mine. și toți ne-am jucat cu bilele de marmură la perete.

Jocul se desfășurase de mai multe ori. Trebuiau să fi existat cel puțin cincisprezece bile la perete. Cred că două dintre ele erau de sticlă. Deodată l-am auzit pe Richter țipând: „Să terminăm, iată că vin băieții Pásztor!”

Băieții Pásztor tocmai veneau după colț, cu mâinile băgate în buzunare și cu capul plecat. Au venit atât de încet, încât toți ne-am speriat. Ce diferență avea faptul că eram cinci împotriva celor doi? Sunt suficient de puternici pentru a învinge zece.

Așa că, au continuat să se apropie din ce în ce mai mult fiind tot timpul atenți la bile. l-am spus lui Kolnay: „Se pare că le plac bilele noastre.”

Sincer, nu credeam că ne vor face rău, pentru că nu i-am deranjat niciodată. și la început chiar nu ne-au făcut nimic. Au urmărit doar jocul. Apoi Kolnay mi-a șoptit: „Să ne oprim acum.” și am spus: „Ar trebui să spun că nu, nu imediat după ce ai înscris un punct! E rândul meu. Dacă voi câștiga, ne vom opri.” Între timp, Richter a trebuit să arunce dar i-am văzut mâna tremurând de teamă. Era cu ochii pe Pásztor și, bineînțeles, a ratat. Dar băieții Pásztor nu s-au mișcat. Stăteau acolo doar cu mâinile înfipte în buzunare.

BĂIEȚII DE PE STRADA „PAL” JOCUL CU BILE EINSTAND

S3 T2
L2

Aceasta este partea a doua a poveștii.
Citește-o, apoi... recrează-o!

Apoi am aruncat eu. A fost un punct câștigător. Asta m-a făcut câștigătorul tuturor bilelor. Eram pe punctul să mă duc să le adun. Trebuie să fi fost în jur de treizeci. Chiar atunci unul dintre băieții Pásztor a sărit în fața mea. Era cel mai tânăr și a strigat „EINSTAND!” Am întors capul și i-am văzut pe Kolnay și pe Barabas privind-l. Weisz stătea lângă perete. Era foarte palid. Richter se gândea ce să facă. Am încercat să mă înțeleg cu ei. Îmi amintesc că am spus: „Scuzați-mă, dar nu aveți niciun drept la asta.” Până atunci, cel mai bătrân dintre Pásztori aproape că terminase de strâns bilele și le băgase în buzunar. Cel mai tânăr a apucat partea din față a sacoului meu și a strigat: „Nu m-ai auzit spunând EINSTAND?” După aceea, desigur, nu am mai spus niciun cuvânt. Weisz a început să se încurce. Kolnay și Kende s-au uitat înapoi din colțul muzeului pentru a vedea ce se întâmplă. și băieții Pásztor au strâns toate bilele. Apoi, fără un alt murmur, au plecat. Asta e tot. ” „Este de nemaiauzit!” spuse Geréb indignat.

Capitolul 1 (paginile 16–19)